

[Christmas Møller.]

at det kan ikke være ret og rimeligt, hvis de Herrer vil indføre den Betragtning her i Landet, at man ikke kan være Medlem, ikke blot efter Loven, men ogsaa faktisk, af en Arbejdsløshedskasse uden at være Medlem af en Fagforening.

Til det ærede Medlem Hr. Thomsen, der rettede et saa voldsomt Angreb først og fremmest mod sit gamle Parti, er der kun Grund til at sige, at det klæder altid ilde, og det ærede Medlem Hr. Thomsen skal alligevel passe paa, for der skal ikke saa forfærdelig stor Spaadomsgave til for at sige, at hans nye Partiformand saamænd snart ryger ud af det Parti ogsaa, og saa gaar det, saaledes som Traditionen nu engang er, ud over det ærede Medlem Hr. Thomsen. Men det ærede Medlem Hr. Thomsen, der var saa kritisk over for andre og har været saa stærk i sine Beskyldninger, har aldrig givet Bevis for disse Beskyldninger. Hvad er nu det ærede Medlem Hr. Thomsens positive Indsats? Det ærede Medlem Hr. Thomsen havde en særlig Stilling, hvorfor sagde det ærede Medlem da ikke til i Oktober? Hvorfor stillede det ærede Medlem ikke en saadan Dagsorden i Oktober? Man har ikke Indtryk af, at det ærede Medlem holder sig bly tilbage. Og hvad var nu det ærede Medlems Politik? Hvad var det ærede Medlems Valutapolitik? Naar man saa skarpt og stærkt kræver Besked af andre, saa maa man ikke, saaledes som det ærede Medlem Hr. Thomsen, blot sige, at det skal gøres ad Valutaens Vej, det ærede Medlem Hr. Thomsen maa virkelig give os Besked om, hvorvidt det er nogle faa Procent, saaledes som det ærede Medlem Hr. Krag sagde, eller om det er noget helt andet, der tænkes paa.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har sikkert ikke tænkt sig, at han skulde have Svar paa den Tale, han holdt. Det var jo et Causeri givet til Tidspunktet og til Lejligheden og svarende til hele det ærede Medlems Person. Jeg ønsker kun at sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at naar han nævnte Tal, som han gjorde det, saa svarede det ogsaa til Causeriet. Men naar det ærede Medlem talte om Formueopsparing fra det Tidsspunkt, det ærede Medlem nævnte, til 1933—34, da Tallet var oppe paa en halv Snes Millioner Kroner, og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen slet ikke tog med i Betragtning Værdiernes forskellige Vurdering, saa tror jeg nok, man maa have Lov til at sige til det ærede Medlem, at det var saamænd ganske formøjeligt at høre paa ham — og ind imellem skal man jo ogsaa have lidt af den Slags —, men man gør

det ærede Medlem den største Tjeneste ved hurtigst muligt at glemme hans Indlæg.

Undervisningsministeren (Borgbjerg):

Det ærede Medlem, som nu talte, nævnte, at jeg havde brugt grove Ord og en grov Mund i sin Tid. Han gentog dermed, hvad det ærede Medlem Hr. Holstein sagde noget tidligere under Debatten — det ærede Medlem Hr. Holstein føjede til, at han havde en hel Liste over disse formentlige Grovheder.

Disse Udtalelser nu i dette Øjeblik stammer sikkert fra Lembcke-Processen, hvor Forsvareren for Lembcke mødte med en Liste over stærke Udtalelser fra min Side som Redaktør og Politiker. Anklageren svarede for øvrigt — det blev imidlertid ikke refereret, i hvert Fald saa jeg det kun i et enkelt Blad —, at det kom jo an paa, med hvilket Talent saadanne stærke Ord blev brugt. Det var en Højesteretssagfører, der ikke tilhører mit Parti, som gjorde denne Bemærkning. Men den Bemærkning, jeg vil gøre, er denne, at om stærke Ord er tilbørlige eller ej, beror paa, om de i den givne Situation er berettigede, er sagligt berettigede, og om de gør den Virkning, som er Hensigten dermed. Stærke Ord er brugt af mange Mænd, af mange Politikere, her som i alle Lande — jeg kan jo nævne Berg og Hørup af Venstremænd, jeg kunde ogsaa nævne Konservative. Stærke Ord kan De finde i et Skrift, som mange af Dem sætter overordentlig Pris paa, ganske overordentlig stærke Ord, Skældord, om man vil.

Jeg bad saa for nogen Tid siden — det interesserer mig altid at se gamle Udtalelser af mig, som huskes endnu, det er altid ganske interessant at have sagt et eller andet, der kan huskes — Forsvareren om at sende mig denne Liste, som jeg havde set løseligt refereret i et Blad, og som nu gaar igen. Han var elskværdig og sendte mig den. Jeg bad ham om at sende mig en Angivelse af, hvor det havde staaet i „Social-Demokraten“, hvilke Datoer, hvilke Ord. Saa viste det sig, at denne Samling af stærke Ord var fra to bestemte Perioder og kun derfra, nemlig fra Paasketiden 1920 og fra Landmandsbankkampagnen 1923—24, kun derfra.

De havde altsaa en ganske bestemt Situation som Baggrund og en ganske bestemt Forklaring, nemlig den Situation, da vi fra vor Side — og det forekommer mig med fuld Ret — følte Parlamentarismen her i vort Land truet. Vi vilde ikke bort fra den rolige parlamentariske Udvikling, derfor vendte vi os med hele vor Styrke derimod. I den Situation, under de Forhold var de Udtalelser, som jeg ikke just alle